Tu uero homo una
nimiſ: dux meuſ ꝛ no
tus meus Qui ſimul
mecum dulces capie
bant cibos in domo dī:
ambulauimuſ cū cō
ſenſu Veniat morſ
ſup illos: et deſcendant
ī infernum uiuenteſ
Quī nequicie ī habita
culis eorū: ī medio eorꝫ
Ego autem ad deum
clamaui: ꝛ dn̄s ſalua
uit me Veſpe ꝛ manē
ꝛ meridie narrabo et
annūciabo: et exaudiet
uocem meam Redi
met in pace aīam meā
ab hiis qui appropīquāt
mī: quī int multoſ erāt
mecum Exaudiet
deuſ ꝛ humiliabit illoſ:
qui eſt ante ſecula Nō
eſt enī illis cōmutacō
et nō timuerūt deum:
extendit manū ſuam
in retribuendo Cō
taminauerūt teſtamē
tum eiuſ diuiſi ſunt
ab ira uultus eiuſ: et
appropinquauit cor illi⁹
Molliti ſūt ſermoēs
eius ſr̄ oleum: et ipi
ſunt iacula Iacta
ſup dn̄m curam tuā:
et ipē te enutriet: nō
dabit in etnū fluc
tuationem iuſto Tu
uero deuſ deduceſ eos:
in puteum interitus.
Viri ſanguinum ꝛ
doloſi nō dimidiabunt
dies ſuos: ego autem
ſpabo in te domine ℟
Auertit dominus capti
tatē plebis ſue ℟ Qui-